

עת"א 16/11/70854 - שלמה לлом, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 16-11-70854 לлом(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבד השופט יוסף בן-חמו
העוטר	שלמה לлом,
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים
המשיבים	2. מדינת ישראל

ההחלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית אשר דחתה את בקשתו להשתלב בסביב חופשota.

नימוקי העתירה :

- העוטר עבר הליך טיפול ארוך בבית הסוהר, השתתף בשיחות פרטניות ובפרויקט "יהב", יצא לשירות חופשota.
החופשות הופסקו בחודש 07/2016, בעקבות קבלת מידע מודיעיני בעניינו.
- לאחר הפסקת חופשoto הגיש העוטר עתירה קודמת בעת"א 45966/08/15, שנדחתה.
- אמנם עסקין בעתירה זהה בעיקרה לעתירה קודמת שהגיש העוטר, אולם לא זו בלבד שבעתירתו הקודמת נדונה ספציפית שאלת אישור יציאתו לחופשה לחודש 08/2016 ועסקה גם בהחלטה המנהלית מחודש 10/2016 שדחתה את בקשתו לחופשה, אלא שמאז ההחלטה الأخيرة חלפו 3 חודשים.
- המשיבה טענה, בהסתמוכתה על "מידע שליליים", שאינם מהימנים, לא מוצלבים, אינם עדכניים ולא ניתן להסתמך עליהם.
- ההחלטה המנהלית לוקה בחוסר סבירות קיצוני.

כתב התשובה :

- המשיבה מבקשת להורות על מחייבת העתירה על הסוף. ההחלטה המנהלית נשוא העתירה ניתנה ביום 16/11/16. העתירה הוגשה ביום 30/11/16, חודשים וחצי בלבד לאחר שניתנה החלטה הדוחה עתירה קודמת שעסקה באותו עניין (13/9/16).

לא חלף מאז ההחלטה הקודמת פרק זמן משמעותי, במיוחד לאור המידע.

אין בעובדה שהתקבלה החלטה מנהלית חדשה כדי להוות "שינוי נסיבתי", שכן הטעמים לדחית בקשה העותר הם אותם טעמים.

דין :

הઉתר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר ממושך של 15.5 שנים, לאחר שהורשע בעבירות של הריגה, עבירות מרמה ועוד.

בעתירה הקודמת עתר העותר נגד ההחלטה המנהלית להפסיק את חופשונו - ההחלטה שהתקבלה בעקבות מידעים שליליים בעניינו. החופשה האחרונה אליה יצא העותר הייתה ביום 16/7/17. ב"כ העותר טענה אז כי חופשונו "נסגר" משום אדם בשם "זו" מסר שהעותר מתעסק בפעולות פליליות וכי המידע שהוא מסר אכן אמין, המודיע נאשם בסחר בסמים, משוחרר בתנאים של מעצר בית, מסירת המידע הייתה על מנת להימנע מתשלום חוב.

בדיוון בעתירה הנוכחית מבקשת ב"כ העותר להסביר מדבריו ב"כ המשיבה במסגרת הטיעונים בהליך הקודם, לפיהם **"יש במידעים כדי לבדוק את שלילת החופשות לחודש אוגוסט"**, שהענין שנדון בעתירה הקודמת התייחס אף ורק לחופשה שהיתה מיעדת להיות בחודש אוגוסט. ב"כ העותר טעונה כך למרות שהיא מצטטת, בהגינות רבה, גם את המשך דבריו של ב"כ המשיבה: **"כמובן שבאי אישור חופשה זו אין בכך הזכיה על התקופה בה לא יושרו חופשות לעותר. העותר, ככל אסיר, יכול לפנות בקשה לחופשה, חודשיים לאחר קבלת התשובה השלילית זאת אומרת שכבר בחודש אוגוסט הוא יכול לפנות בבקשת החדשה."**

לאחר שבחןתי את הנאמר בפרוטוקול הדיון ואת ההחלטה שניתנה בעתירה הקודמת, אינני מסכים עם הנחת המוצא של ב"כ העותר.

דברי ב"כ המשיבה בדיון בעתירה הקודמת מבטאים את המצב החוקי. זכותו של כל אסיר **לפנות בבקשת ליציאה לחופשה**, כפי שקבעת "פקנ"צ החופשות" - אחת לחודשים. זכות זו לשוב ולפנות אחת לחודשים, עומדת לאסיר גם כאשר ההחלטה המנהלית **דוחה** את בקשתו לחופשה. אין לראות בדבריו ב"כ המשיבה כתהching'ות שהבקשה המאוחרת שתוגש תיינה בחיוב.

ב"כ המשיבה ציין שם כי ככל שהעותר יגיש בקשה נוספת אליו **"הוא יכול לפנות בבקשת חדשה שתידן על פי הנהלים ועל פי החומרים שהיו רלוונטיים לוותר מועד"**.

בהחלטה שדחתה את העתירה הקודמת ציין כי "המידע מציבע על כך שהעותר עוסק בהלוואות בריבית ומאהר ו'הלווה' לא עמד בתשלומים, החליט העותר לדרוש ממנו שילוש הסכום, תוך הפעלת أيامם לפני 'הלווה' ובני משפחתו וניסיונות סחיטה ישירים ובאמצעות אחרים... מידע נוסף מעודכן הנושא תאריך 22/8/16 מעיד על התנהלות שלילית ופלילית של העותר מתוך כוality הכלא. מידע חדש זהainen קשור למידע הקשורים ל'זו'... לחובתו של העותר נצבר, במהלך שהוותם בבית הסוהר, חמ"ן שלילי שהביא לניזוח בית סוהר אחר".

העטירה הנוכחית דומה במהותה לעטירה הקודמת שכן גם היא מכוננת נגד החלטה שלא לאפשר לו לשוב ולהשתלב בסבב חופשوت.

למרות שמדובר בבקשת בעו עניין בו עסקה ההחלטה הקודמת, איןני מקבל את טענת ב"כ המשיבה שדין העטירה להדחות על הסף. אני סבור שאין מקום לדחית העטירה על הסף.

תקנה 4(ג)(4) לתקנות סדרי דין (עתירות אסירים), התש"מ - 1980, מסמיכת את בית המשפט להורות על מחייבת עטירה כולה או מקצתה :

... "(4) התקיימו שני אלה, ובלבך שלא חל שינוי בנסיבות.

(א) עטירה קודמת של העורר בעניין זהה בעיקרו נדחתה בהחלטה שיפוטית.

(ב) טרם חלף פרק זמן משמעותי ממועד מתן ההחלטה השיפוטית الأخيرة כאמור בפסקת משנה (א) ובלבך
שלא יעלה על שישה חודשים.

מהוראות הסעיף אלו למדים כי "פרק הזמן המשמעותי" הינו תלוי נסיבות של כל מקרה ומקרה, ובכל מקרה פרק הזמן לא יעלה על 6 חודשים.

תקנה 4(ג) שהוספה בתיקון האחרון, נועדה למנוע תופעה של פניות קנטרניות או טורדיות מבלי שימוש היליך המנהלי
ומබלי שימוש נסיבות.

אין מקום לעשות שימוש בסעיף זה כאשר האסיר מבקש לתקוף החלטה מנהלית חדשה, מאוחרת יותר, המתיחסת
לפניהו שלו לרשות המנהלית שנעשתה מכח זכותו על פי "פקנ"צ החופשיות", לשוב ולהגיש בבקשתו מנהלית אחת
לחודשים והוא מבקש להעביר את ההחלטה המנהלית החדשה תחת ביקורת שיפוטית בדרך של עטירה מנהלית.

סעיף כג' לפרק ה' ל"פקנ"צ החופשיות" קובע:

"א. אסיר שביקש לחשוף לא אושרה, למעט בבקשתו לחשוף מטעמים מיוחדים, יוכל לשוב ולבקש מהגורם
המוסמך פעם נוספת בבקשתו לחשוף כעבור חודשים לפחות קבלת ההחלטה בבקשתו או ממועד
ההחלטה השיפוטית דוחה את עתרתו."

מחיקת עטירה מכוח הוראות תקנה 4(ג) לתקנות, תרוקן מתוכן את הזכות שניתנה לאסיר על פי סעיף כג' לפרק ה'
לפקנ"צ ותפגע בזכותו לעתור נגד ההחלטה המנהלית החדשה.

הוסף סעיף 4(ג) שנעשתה בק"ת תשע"ו מס' 7717 מיום 29/9/16 נועדה למנוע פניות חוזרות ונשנות באותו עניין

והמתיחסות בדרך כלל, להחלטה מנהלית ספציפית אותה מנסים לתקוף שוב ושוב.

ההחלטה המנהלית שנבחנה בעטירה הקודמת היא מיום **11/8/16**, ההחלטה השיפוטית ניתנה ביום **13/9/16**.
ההחלטה המנהלית שכונגה העתירה בה אנו דנים הינה מיום **3/11/16**, העתירה הוגשה ביום **30/11/16**.
בinternים התקבלה עטירה מנהלית נוספת ביום **1/1/26** שגם היא דחתה את בקשה העוטר לחופשה.

אין מקום למחיקתה של העתירה על הסף, יש לדון בטענות לגוף.

השאלה בה יש להכריע היא, האם הונח בפני הרשות המנהלית חומר חדש, האם הצבר מידע חדש בעניינו של העוטר עד מועד הדיון. אם התשובה לכך שלילית, יש לבחון האם "נס לחו" של אותו מידע שהצדיק את ההחלטה המנהלית הראשונה או שהוא עדין תקף ומצדיק ההחלטה המנהלית חדשה באותו עניין.

עמדתו המעודכנת של מודיעין שב"ס מיום **25/1/17** איננה ממיליצה על חופשה לאסיר. המידעים המודיעיניים הנוספים בעניינו של העוטר התקבלו לאחר ההחלטה המנהלית הראשונה, אך לפני ההחלטה השיפוטית הראשונה (דו"ח ידיעה מס' 0325-477-16 של משטרת ישראל). כמו כן, ידיעה מס' 2260530, 2260687.

ניתן לומר שאין מידע חדש מאז ההחלטה השיפוטית האخונה.

cut נותר לדון בשאלה האם אותו מידע ששימש בסיס ההחלטה המנהליות הקודמות הוא כזה המצדיק יוכל להוות בסיס גם החלטות המנהליות הנוספות, נשוא העתירה הנוכחית.

משטרת ישראל מתנגדת ליציאת העוטר לחופשות.

הઉטור מסוג לקטgoria B/1. לגבי אסירים המשתייכים לקטgoria זו נקבע בפקנ"צ החופשות שככל יציאה שלהם לחופשה מותנית באישור מודיעין שב"ס ובאישור משטרת ישראל שהם הגורמים העיקריים הממליצים (פרק ב' סעיף יא' לפקנ"צ (04.40.00)

הלכה מושרשת היא כי חופשה איננה זכות קנייה הננתונה לאסיר אלא פריבילגיה המוענקת לו תוך התחשבות בהתנהגותו ומידת המסוכנות הנש��פת ממנו (רע"ב 09/10475 פלוני נ' שב"ס, ע"א 01/6481 אלעביד נ' שב"ס).

ההחלטה בנוגע ליציאתו של אסיר לחופשה היא החלטה מנהלית. ככל ביקורת על החלטת רשות מנהלית, בית המשפט בוחן את סבירותה והאם נפל בה פגם המצדיק התערבותות מבלתי לשים את שיקול דעתו תחת שיקול דעתה של הרשות המוסמכת (רע"ב 11/1839 סעד נ' שב"ס, רע"ב 16/200 רחמים סבן נ' מ"י, רע"ב 10/8267 פלוני נ' מ"י).

באשר לתוכפו ותקפותו של המידע המודיעיני, נקבע ברא"ב **438/15** מפי כב' השופט מזו זכי ראיו לצין שלא נדרש

מידע מודיעיני חדש לדוחית כל בקשה לחשפה. העובדה כי החשש הנשקף לשלום הציבור קיים מזה זמן, אין בה בהכרח, כדי לשלול את תוקפו. משך הזמן לתקופת המידע הוא תלוי נסיבות קונקרטיות בעינו כל אסיר (וראה גם **רע"ב 07/990 ירעאלוב נ' מ"י**).

המידע עליו התבוסטו הגורמים הממליצים ובעקבותיהם התקבלו החלטות המנהליות האחרונות הינו מידע על פעילות מתמשכת ורוחשת של העוטר. זהו מסוג המידעים שלא במהרה יפוג תוקפם. נכון למועד קבלת ההחלטה המנהליות האחרונות ונכון להיום, מדובר עדין במידע שיש בו כדי להצדיק את ההחלטה המנהלית ולקבע כי מדובר בהחלטה מנהלית סבירה שאין להתערב בה.

לפיכך, אני מורה על דוחית העתירה.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ז, 19 פברואר 2017, בהעדך
הצדדים.